

A mai tanár, a mai diák és a mai tanítási rendszer

Statistika arról, hogyan változott meg 23 év alatt a közoktatás, hogyan enyhült a tanár, hogyan javult a diák és hogyan változott meg a köz javára a tanítási rendszer

A legjobb diákban is megremegek az izgalom, amikor év végén az osztályfőnök katedrára lép, hóna alatt a titkos számokat rejtő értesítőhalommal, asztal sarkára helyezi a bizonyítványcsomagot, aztán nyomatékos hangsúllyal bejelenti az osztálynak: — kiosztom a bizonyítványokat!

Hát még azok a diákok hogyan izgulnak, remegnek, akik ott alant a háromnegyedes, négyes fagypon-tom sejtők kiérdemelt osztályzatukat? A lelkiismeretfurdalás minden skálája végigmarangolja a befelé látó és a mult minden mulasztását egy pillanatot alatti végigélő, következményeit váró diákokat. Ha azután a sejtés valóra válik, a bukást váró

diák bizonyítványából nem hiányoznak a reményelt szekundák, a diák elbukik, önmagát mentő siránka, méltatlankodása minden dobhártyába beleharsog. Elsőnek az „anyuka szíve” puhul meg és bizony sokszor és sok helyen elhangzik ilyenkor a „megalapítás”: szigorú a tanár, kemény volt, igazságtalan volt. Nem érdemelte meg a bukást a Pityuka, a Sanyika, a Karesika, a Jenőke...

Most kerülnek ki a nyomdákban Miskolcon az 1936-os értesítők, amelyeknek egyrészt már ismertettük is. Alig-alig akad benne diák, aki ismétlésre bukott. Viszont a jelesek száma jóval több, mint az elmúlt esztendőben.

Egy kis statisztika

dekesen világít rá, hogy huszonhárom év alatt hogyan enyhültek az osztályzatok, hogyan emelkedett a jeles diákok és hogyan apadt a bukott diákok száma.

Erdekes megfigyelésre nyújt alkalmat az alábbi statisztika is, melyet az ország második legnagyobb intézetében, a miskolci kir. kat. „Fráter György” gimnáziumban állítottunk össze. Ez a statisztika ér-

1913-ban 546 tanuló közül jeles 27/4,9%, ismétlésre bukott 120/21,9% volt, 1915-ben 488 tanuló közül jeles 14/2,9%, ismétlésre bukott 103/21,9% volt, 1925-ben 817 tanuló közül jeles 31/3,9%, ismétlésre bukott 77/9,4% volt, 1830-ban 917 tanuló közül jeles 49/5,3%, ismétlésre bukott 79/8,6% volt, 1934-ben 936 tanuló közül jeles 87/9,2%, ismétlésre bukott 38/4,0% volt, 1935-ben 924 tanuló közül jeles 97/10,4%, ismétlésre bukott 43/4,6% volt, 1936-ban 929 tanuló közül jeles 120/2,0%, ismétlésre bukott 18/1,9% volt.

Amíg tehát 1913-ban 546 tanuló közül ismétlésre 120 (21,9%) bukott, 1936-ban 929 tanuló közül csak 18 (1,9%) bukott ismétlésre. És amíg 1913-ban a jelesek az intézet tanulóinak csak 4,9 százalékát tették ki, addig 1936-ban 12 százalék volt a jelesek száma.

Óriási különbségek ezek, amelyek semmiféle fejlődéssel, az idők haladásával nem magyarázhatók. Elhez az óriási változáshoz — és nyugodtan mondhatjuk, hogy a köz javára történt változáshoz — három dolog volt szükséges. A tanár, a diák és a tanítási módszer változása.

A mai tanár

A mai tanár sokkal közelebb áll a diákhoz, mint 23 évvel ezelőtt. — A mai tanár valóban szülőhelyettes, aki nemcsak a tudást mérlegeli, de mérlegeli a családi körülményeket, a szegénységet, a jószándékot és a képességet is. És ha kell és jónak látja, mentseget keres sokszor az akarathányra, a tudatlanságra is, hogy ne szegje a diák haladó kedvét. A mai tanár már leszálta a hideg katedrától, eldobta noteszt is, levetette tanteremben használt kemény, zord ábrázatát és mosolygásra enyhült arccal ott sétál a pad-sorok, a diákok között. A mai tanár a régi tanár mellett egészen más. A régi tanár típus volt, kifigurázásra alkalmas, a notesz, az osztályozás hatalmába temetkezett típus. A mai tanár ember, mindent megérteni akaró ember, aki a padokban nem diákok, de tanuló kisembereket lát, akik tőle nem is annyira osztályzatot kapni, de tanulni akarnak.

A mai diák

A diák is megváltozott. A háború viharában született és a háború utáni válságban öntudatra ébredő diák lelke egészen másképp formálódott ki minden irányban. Ma nem azért tanul a diák, mert szülei be-iratták, de az életre tanul, mert az elkövetkező életharcot látja maga előtt. Erre tanul, erre készül már a padok között is. Ez a megkomolyodás is egyik oka, hogy a tanár ész-revette bennük, a diákokban az em-bert. Ezelőtt 20 évvel még a tanár állt a diákkal szemben, ma tanító ember áll a tanuló ember mellett. A tanár is, a diák is levetette kijege-csedett típusát és beleolvadt az em-beri egyformaság közösségébe. És így van ez jól. Ez a tökéletes.

...és a mai tanítási módszer

A tanítási módszernek is változni kellett természetesen. A középiskola nem maradhatott meg felettető tanárok és felelő diákok szögletes szervezetének, ahol bizony kevés ma-gyarázat hangzott el, kevés felelet is, a tanár csak a noteszből ismerte

a diákok és a diák rettegve a tanárt. És a változás a legfőbb lete-sebb eredményt hozta, tehát sike-riült. A könyv háttérbe szorult, a notesz is. Husz év alatt megértette a tanár a diákok és a diák megér-tette a tanárt. A közös munkában felolvadtak a katedra és a pad-sorok közötti differenciák, a szögletes el-

Mindenki megfogja csodálni

nyárvégi kiárusításunk csodaszép divatangajait és olcsó árait

Vásáruk külön szenzációja 130 cm. széles, garantált tiszta gyapjugeorgette gyönyörű színekben 9.— P helyett **3.60 pengőért**, melyből minden vevőnk részére **csak 1 ruhára való** szolgálunk ki

GLÜCKSMANN ÉS LÖVINGER

Szigoruan szabott árak!

lentétek és megteremtődött az új tanítási mód, a magyarázva tanítás, a mindennap mindenki felelése, a közös munka a tudásért.

Az a diák, aki ebbe az új és egész-séges rendszerbe nem tud beleillesz-kegni, az elbukik és mentségére kar a mai megértő és végsőkéig jóindu-latú tanárt elfogultsággal vádolni. A mai tanár — csak a diák javára elfogult.

(W—ff.)

Tapolcai fürdővendégek a Baradlában

Még csillogtak az utolsó harmat-csöppök a tapolcai park csodaszép virágain, amikor jókedvű fürdő-vendégekkel tele autobus indult útnak Jósvafő—Aggtelek felé, hogy ifj. Halász József, az Idegenfor-galmi Hivatal vezetőjének irányi-tása mellett megtekintsék a párat-lan szépségű Baradla cseppkőbar-langot.

... Vigan robog az autobus. Po-ros országút, learatott gabonake-resztek egymásután maradnak el mellettünk; egy-kettőre a gyönyörű Boldvavölgyén száguldunk, majd egyre közeledünk a zöld erdőből stilszerűen kiemelkedő pirostetős házacska felé. Ez már Jósvafő, a Baradla egyik bejárata.

Beszélgünk Kessler Hubert európai viszonylatban is kitűnő nevű barlangkutató feleségével, aki az első és egyetlen női bar-langkutató hazánkban. Igazi segítő-társra férjének, együtt munkál-kodnak a barlang még föl nem tárt részeinek kutatásánál. Együtt kezd-te meg férjével a barlangkutatás

Manó Ilona a szép ujdiósgyőri fodrász- lány tragédiája

Felrobbant a benzinlámpa és össze- égette magát ondolás közben

Súlyos szerencsétlenség történt az egyik újdíósgyőri fodrászüzletben. Manó Ilona 19 éves, szépségéről híres újdíósgyőri fodrászlány kezében ondolás közben felrobbant egy benzinlámpa.

Manó Ilona éppen ondolásához látott és kezében tartva a ben-zinlámpát, a lángok fölött a vasat melegítette. A benzinlámpa any-nyira áttűzesedett, hogy hirtelen hatalmas dörrenéssel felrobbant Manó Ilona kezében. A lángok belekaptak a lány ruhájába, arcába, nyakába és a két kezébe is.

Borzalmas sikoltására az üzletben tartózkodók azonnal elol-tották az égő leányt és amíg a mentők a kórházba nem szállították, olajjal kenték be összeégett arcát és kezét.

Manó Ilonát Ujdíósgyőrből szépségéről mindenki ismerte. Ti-zian-vörös haját sokan megcsodálták. Súlyos balesete a Vasgyár-ban általános részvétet keltett.

Érdeklődünk a kórházban Manó Ilona állapota felől, ahol azt a megnyugtató választ kaptuk, hogy égési sebei nem tulságosan sú-lyosak és néhány hét múlva felépül.

fárasztó, veszélyes, nagy alapossá-got kívánó, de talán mindennél ér-dekeesebb munkáját. Beszél arról, hogyan festették meg erős anilin-oldattal a barlang vizeit, hogy így keressék az öszeköttetést a külvilág s a barlangban folyó Sty és Ache-ron vizei között; elmondta, hogyan találtak ősemlék használatá edé-nyeket, korsókat a barlangi ásatá-soknál. Abban a pirostetős kis házban nemcsak két ember lakik, ott van köztük a hatalmas harma-dik: a tudomány szeretete.

A barlang csodálatos. A lassan menetelő csoport alvilági vándorok

nőtt a trianoni térkép. Két kis há-zikó, határkövek. Az egyik kő mel-lett pipacsok virítanak. Egy töröl-nyílna az egyik virág még magyar, a másik már megszállt területen van. A társaság csendes, hiszen amit most mindnyájan érzünk, akik a trianoni határon állunk, azt ki-mondani úgy sem lehet, az csak fáj. S amint ott némán állunk, a szürke esőfelhőkkel borított eget áttörik a nap aranyló sugarai. Ta-lán biztatásul a jövőre nézve.

Menetközben az edelényi kastélyt, hazafelé a műesonyi szénbánya külső részeit tekintettük meg meg. Az egész út tartama alatt Halász József szórakoztató, élvezetes elő-adásokkal hívta fel a figyelmet minden nevezetesebb épületre, min-den különösen szép vidékre, s ked-ves figyelmességért, mindenre ki-terjedő gondosságáért a kirándu-lás résztvevőinek köszönetét érde-melte ki.

Borbély fodrászkongresszus Miskolcon

Miskolc, július 25.

A Magyar Borbély- és Fodrász-mesterek Országos Szövetsége aug. 2-án délután 3 órakor Miskolcon, a Miskolci Héttel kapcsolatosan, a Kereskedelmi és Iparkamara dísz-teremben országos nagygyűlést ren-dez. A nagygyűlés iránt a főváros-ból is igen nagy érdeklődés nyilvánul meg és a borbély- és fodrász-ipari szakosztályok képviselőiből 70 tagú küldöttség érkezik a filléres gyorsvonathoz csatolt különkocsin Miskolcra. A nagygyűlés napirend-jén a minimális munkabérek és a legalacsonyabb kiszolgálási árak törvényes megállapítása, valamint a borralvaló eltörlésével kapcsolatos kívánságokról Török Ferenc, a MBFOSz ügyvezető elnöke, a OTI-val kapcsolatos kívánságokról No-vák Lajos főtitkár, a kontárkérdés-ről Kovács Lajos miskolci ipartes-tületi jegyző, az úri és női fodrász-ipar egyesítéséről Kerekes József miskolci fodrászmester, IPOK-tag tartanak előadást.

— Harmónia Dalegyet tagjait ér-tesítjük, hogy 30-án, csütörtökön este a szokott időben és helyen dal-órát tartunk. Tekintettel a közeli és fontos szereplésre, az összes mű-köddő tagok pontos megjelenését ké-ri a Vezetőség.

A Felsőmagyarországi Reggeli Hírlap apróhirdetése eredményre vezetnek.

képét mutatja. A barlang szépségét szavakkal méltatni nem lehet, azt látni kell. Hatalmas, tömör oszlopok, sziklaalakulatok mellett a béc-si Votiv—Kirche finom csipkesze-rűségére emlékeztető képződmények nagyszerűen elhelyezett reflektorok misztikus fényében. A csodálkozás moraja hangzik fel egy-egy hókris-tályszerűen csillogó alakzatnál. Míg a jósvafői részen ezer színben tűn-döklök a cseppkő, az aggteleki ré-szen sűrű, kormos füsttéreg rakó-dott le mindenfelé. Az aggteleki bejárat megkapóbb, 50—60 méter magas sziklafal aljában húzódik meg az ajtó. A jósvafői rész a kul-túraltabb, éles a kontraszt a külvilág és az ösödöket érzékelteő bar-lang között.

Napok kellenének ide, hogy az ember lelke minden szépséget ma-gába tudjon fogadni. A Horthy-te-rem óriási méreteivel, az orgona szívárványszínben játszó stípjával, a meseország vörösesbarna torzó-ival ragadja meg az embert. S ami-kor a Nagytöplomban a vezető a Magyar Hísekegyet kezd énekel-ni, a társaság — mint egy em-ber — folytatja, a hatalmas csar-nok sokszorosan adja vissza a nan-got. Bár meghallanák odább is azon a területen, amelyet csak egy rács választ el tőlünk. A Baradla egyik része ugyanis megszállt te-rületen fekszik s a csehek vasrá-csot emeltek a barlangban, amelyet Kessler Hubert barlangigazgató külügyminisztériumi engedéllyel elfűrészelt, miután 300 méterrel a határon innen állították azt. Még nem volt elég nekik.

Aggtelekről 10 perces séta a tria-noni határ. A házak falán, az erő-sen karsztosodó hegyeken minde-